

A „DUNA GYÖNGYE”

Pályázati hajónkat egy dunai gabonaszállítóról mintáztuk. A javaslat Rita nénié volt, mint ahogy az is, hogy lehetőleg újrahasznosított anyaggal dolgozzunk.

Hajónk testét egy félbevágott üdítő doboz adta, amit széles szigetelőszalaggal vontunk be, hogy vízálló legyen. A „festését” úgy oldottuk meg, hogy fekete ragasztószalagcsíkokat illesztettünk az oldalára. Az árboc szívószáלבól készült, a vitorla papírból, szélének megerősítéséhez szintén szigetelőszalagot használtunk. Ki is kellett lyukasztanunk a vitorla szélét, hogy a rúdra rá tudjuk kötözgetni. Hogy biztosan tartson, még a hajótesthez is hozzáerősítettük az árbocot. Amikor végre a helyére került az árboc és a vitorla, a nagy mű már kezdett igazi hajóra hasonlítani!

Az „apróságok” készítése nem volt nehéz, de elég sokáig tartott. Maradék csomagolóanyagból mentőöv, gyufásdobozból mentőcsónak, hurkapálcából evezők, papírból kormánykerék készült. A tartalék kötelet Edit néni varrógépének orsójára tekercseltük. A horgonyt Béci találta a mindenes fiókjában. A kis, háromszög alakú zászlók kivágása és felragasztása sem volt túlságosan bonyolult feladat. Talán a névválasztással töltöttük a legtöbb időt, végül a „DUNA GYÖNGYE” elnevezésre szavaztunk legtöbben. A betűket papírból vágtuk ki, majd felragasztottuk a hajó oldalára. Még egy utolsó simítás, a betűket is vízhatlanná tettük, s már mehet is a vízre!

A nagy eseményre iskolánk uszodájában került sor. Először úgy tűnt, alkotásunk elsüllyeszthetetlen, de sajnos a nagy hullámok egy idő után kifogtak rajta. Könnyűbúvárjainknak hála, gyorsan a szárazra került, és némi javítás-szárítás után eredeti fényében várja, hogy újra vízre bocsássuk.